

wać do emerytów, którym przyznano i wymierzono zaopatrzenie przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia.

(7) W razie wyboru zaopatrzenia, które służyłoby, gdyby stosunek służbowy został rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r., postanowienia art. 4 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o zmianie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668) nie mają zastosowania.

§ 2. (1) Emerytom, którym przyznano i wymierzono zaopatrzenie na podstawie przepisów, obowiązujących do dnia 1 lutego 1934 r., dolicza się, poczynając od dnia 1 kwietnia 1934 r., do podstawy wymiaru zaopatrzenia dodatek specjalny w następującej wysokości:

1) dla emerytów, którzy pobierali dodatek mieszkaniowy, — 10% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem regulacyjnym;

2) dla emerytów, którzy pobierali 5% zasiłek, — 5% wynagrodzenia.

(2) Przepis ust. (1) dotyczy również osób, które na podstawie § 1 wybrały zaopatrzenie emerytalne, jakie otrzymałyby, gdyby stosunek służbowy został z nimi rozwiązany w dniu 31 stycznia 1934 r.

(3) Przepis ust. (1) i (2) nie ma zastosowania do zaopatrzeń wdowich i sierocych.

(4) Przy ustalaniu wysokości dodatku specjalnego nie uwzględnia się dodatku ekonomicznego i 10% podwyżki uposażenia (wynagrodzenia) w stolicy.

(5) Przy ustalaniu 10% podwyżki uposażenia (wynagrodzenia) w stolicy nie uwzględnia się dodatku specjalnego.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

476.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1934 r.

o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) i art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych dnia 7 stycznia 1933 r., grunty pań-

stwowe o powierzchni 13428,71 m kw, położone na Żoliborzu przy ul. Niegolewskiego, Brodzińskiego i Alei Wojska Polskiego.

§ 2. Cena sprzedażna gruntów, wymienionych w § 1, wynosi 100.715,33 zł i zostanie spłacona w 10 równych ratach, z których pierwsza płatna jest przy podpisaniu aktu kupna-sprzedaży, następne zaś w ratach rocznych z oprocentowaniem, którego wysokość oznaczy Minister Skarbu.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego, w szczególności ustalenie bliższych warunków przejęcia i nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów oraz dalszego ich użytkowania, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

477.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 kwietnia 1934 r.

o postępowaniu rozjemczym przed komisjami rozjemczymi dla spraw lekarskich.

Na podstawie art. 133 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Spory między lekarzami z jednej strony a ubezpieczalnią, bądź ubezpieczalniami społecznymi lub Zakładem Ubezpieczenia na Wypadek Choroby z drugiej strony, o warunki umowy (art. 122 ustawy o ubezpieczeniu społecznym), rozstrzygane są w drodze postępowania rozjemczego przed komisjami rozjemczymi dla spraw lekarskich, w trybie przewidzianym w rozporządzeniu niniejszym.

(2) Przez spory, wymienione w ustępie 1, rozumie się zatargi zbiorowe, dotyczące grup lekarzy lub wszystkich lekarzy, zatrudnionych w jednej lub więcej ubezpieczalni, lub też w Zakładzie Ubezpieczenia na Wypadek Choroby.

§ 2. Spory przewidziane w § 1 rozpatrują:

- 1) komisje rozjemcze,
- 2) główne komisje rozjemcze,
- 3) Nadzwyczajne Komisje Rozjemcze.

§ 3. (1) Komisję rozjemczą, właściwą do orzekaniach w sporach o warunki umowy z lekarzami, zatrudnionymi w jednej ubezpieczalni społecznej, tworzy państwowy urząd ubezpieczeń na wniosek jednej lub obu stron, przyczem wniosek w imieniu lekarzy składać może taka ich grupa, którą państwowy urząd ubezpieczeń uzna za stronę (art. 129 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym).

(2) Wniosek powinien zawierać szczegółowe określenie przedmiotu sporu.

(3) Jeżeli wnioski zostały złożone przez obydwie strony, państwowy urząd ubezpieczeń może powołać do rozstrzygnięcia sporu jedną komisję.

§ 4. (1) W ciągu 7 dni od otrzymania wniosku wzywa państwowy urząd ubezpieczeń ubezpieczalnię do podania w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie nazwisk dwóch przedstawicieli ubezpieczalni, delegowanych przez komisję administracyjną ubezpieczalni.

(2) W celu przeprowadzenia wyboru dwóch przedstawicieli lekarzy do komisji rozjemczej, dwóch ich zastępców, jednego pełnomocnika i jego zastępcy, państwowy urząd ubezpieczeń do dni 7 od otrzymania wniosku powołuje, po porozumieniu z właściwą Izbą Lekarską, komisarza wyborczego z pośród lekarzy zatrudnionych w danej ubezpieczalni.

§ 5. (1) Komisarz wyborczy co najmniej na dni 7 przed terminem wyboru, ogłasza pisemnie w miejscach pracy lekarzy, zatrudnionych w danej ubezpieczalni, o rozpisaniu wyborów do komisji rozjemczej, podając czas, miejsce i sposób głosowania.

(2) Uprawnionymi do głosowania są wszyscy lekarze, którzy w dniu rozpisania wyborów związani są z ubezpieczalnią pisemną umową.

(3) Wybranymi do komisji mogą być tylko lekarze uprawnieni do głosowania.

§ 6. Komisarz wyborczy obowiązany jest tak wyznaczyć terminy czynności wyborczych, aby najpóźniej w 15 dni od dnia swego powołania mógł przesłać państwowemu urzędowi ubezpieczeń protokół z przebiegu aktu wyborczego (§ 9).

§ 7. (1) Głosowanie odbywa się przez złożenie kartki wyborczej w miejscu, oznaczonym przez komisarza. Kartkę wyborczą można złożyć bądź osobiście, bądź przez inną osobę, bądź przesłać listem poleconym.

(2) Kartkę wyborczą składa się w kopercie podwójnej, przyczem zewnętrzna koperta powinna zawierać adres komisarza wyborczego (miejsce głosowania) oraz nazwisko nadawcy.

§ 8. (1) Po upływie oznaczonego terminu do składania kopert z nazwiskami kandydatów, komisarz wyborczy zaprasza w odpowiedniej liczbie skrutatorów z pośród lekarzy uprawnionych do głosowania, i przystępuje do obliczania głosów w ten sposób, że najpierw sprawdza nazwiska nadawców kopert z listą uprawnionych do głosowania, poczem otwiera koperty pierwsze, a po wyjęciu i pomieszczeniu wszystkich kopert wewnętrznych przystępuje do ich otwierania.

(2) Wybory są tajne. Koperty wewnętrzne nie mogą zawierać żadnych napisów ani znaków. Kartka wyborcza powinna zawierać tylko imiona i nazwiska kandydatów, po jednym na każde stanowisko, wraz z określeniem: „przedstawiciel”, „zastępca przedstawiciela”, „pełnomocnik”, „zastępca pełnomocnika”. Kartka nie może zawierać innych dopisków.

§ 9. Wybranymi zostają kandydaci, którzy otrzymali największą liczbę głosów. W razie równości głosów rozstrzyga losowanie. Protokół z przebiegu aktu wyborczego oraz końcowego wyniku przesyła komisarz wyborczy państwowemu urzędowi

w ubezpieczeń i ubezpieczalni oraz podaje do wiadomości przez ogłoszenie wszystkim lekarzom, zatrudnionym w ubezpieczalni.

§ 10. (1) Przedstawiciele obydwóch stron zwołuje państwowy urząd ubezpieczeń, wskazując im miejsce i termin posiedzenia w celu wyboru z poza ich grona przewodniczącego.

(2) W razie braku zgody co do osoby przewodniczącego, mianuje go Minister Opieki Społecznej.

§ 11. Jeżeli członek komisji z grona przedstawicieli lekarzy nie może brać udziału w posiedzeniach komisji, państwowy urząd ubezpieczeń (§ 3) względnie przewodniczący komisji (§ 12 i § 13) powołuje przedstawiciela z pośród ich zastępców.

§ 12. (1) Główną komisję rozjemczą, właściwą do orzekania w sporach o warunki umowy z lekarzami, zatrudnionymi w więcej niż jednej ubezpieczalni, lub też w Zakładzie Ubezpieczenia na Wypadek Choroby, tworzy Minister Opieki Społecznej na wniosek jednej lub obu stron przy odpowiednim zastosowaniu § 3 ust. 1.

(2) Wniosek powinien zawierać szczegółowe określenie przedmiotu sporu, przyczem odpowiednie zastosowanie ma § 3 ust. 3.

(3) Minister Opieki Społecznej poleca Zakładowi Ubezpieczenia na Wypadek Choroby podanie, w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie, nazwisk dwóch przedstawicieli, delegowanych przez komisję administracyjną Zakładu.

(4) Jeżeli spór dotyczy lekarzy, zatrudnionych w Zakładzie Ubezpieczenia na Wypadek Choroby, wybór dwóch lekarzy do głównej komisji rozjemczej odbywa się w sposób podany w §§ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11, z zastrzeżeniem, że komisarza wyborczego powołuje Minister Opieki Społecznej.

(5) Jeżeli spór dotyczy lekarzy, zatrudnionych w więcej niż jednej ubezpieczalni, wówczas lekarze w każdej zainteresowanej instytucji ubezpieczeń społecznych, wybierają ze swego grona po dwóch delegatów. Utworzone w ten sposób zgromadzenie delegatów, wybiera ze swego grona w tajnym głosowaniu dwóch przedstawicieli do głównej komisji rozjemczej.

(6) Wybór delegatów odbywa się w ten sam sposób, jak wybór przedstawicieli do komisji rozjemczej, przyczem komisarzy wyborczych do wyborów dwóch delegatów w każdej zainteresowanej instytucji oraz komisarza wyborczego zgromadzenia delegatów powołuje Minister Opieki Społecznej.

(7) Przewodniczącego głównej komisji rozjemczej mianuje Minister Opieki Społecznej.

§ 13. (1) Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą powołuje Minister Opieki Społecznej w przypadku, gdy obydwie strony uchylają się od postępowania rozjemczego przed komisjami wymienionymi w § 2 pkt. 1 i 2, i określa jednocześnie przedmiot sporu.

(2) Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza składa się z 7 osób:

1) dwóch delegatów mianuje Minister Opieki Społecznej, z których jednego jako przewodniczącego,

- 2) jednego delegata mianuje Minister Sprawiedliwości,
- 3) dwóch przedstawicieli Zakładu Ubezpieczenia na Wypadek Choroby, delegowanych przez komisję administracyjną Zakładu na wezwanie Ministra Opieki Społecznej, w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie,
- 4) dwóch przedstawicieli lekarzy, powołanych przez delegatów lekarzy zainteresowanych instytucji ubezpieczeń społecznych, w sposób określony w § 12 ust. 5 i 6.

(3) Jeżeli członkowie komisji z ramienia obydwóch stron lub jednej z nich uchylają się od udziału w Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, Komisja obraduje i wydaje decyzje w składzie trzech delegatów rządowych, wymienionych w ustępie 2 pkt. 1 i 2.

§ 14. Niezależnie od przepisu ustępu 1 § 13, Minister Opieki Społecznej może w każdym czasie powołać Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą i przekazać do jej rozstrzygnięcia każdy ze sporów wymienionych w § 1, chociażby postępowanie rozjemcze przed właściwą komisją zostało rozpoczęte.

§ 15. (1) Stronom nie przysługuje prawo sprzeciwu co do składu komisji.

(2) Czynności członka komisji rozjemczej wykonywane są honorowo.

(3) Komisje działają ważnie w składzie, przewidzianym w art. 129 ust. 3 i art. 131 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

(4) Postępowanie rozjemcze przed wszystkimi komisjami rozjemczymi (§ 2) odbywa się według przepisów ustalonych w następujących paragrafach.

§ 16. Doręczanie pism i wezwań komisji oraz zawiadamianie pełnomocników stron o dniu obrad odbywa się za pośrednictwem właściwej ubezpieczalni, zgodnie z przepisami o postępowaniu administracyjnym.

§ 17. (1) Wszelkich środków technicznych, potrzebnych do urzędowania komisji rozjemczej, udziela na wniosek przewodniczącego komisji właściwa instytucja ubezpieczeń społecznych, w której okręgu ma działać komisja rozjemcza. W szczególności instytucja ubezpieczeń społecznych powinna dostarczyć komisji lokalu oraz przydzielić na czas prac komisji urzędnika w charakterze sekretarza - protokółanta komisji.

(2) Ponadto właściwa instytucja ubezpieczeń społecznych udziela zaliczek na koszty postępowania rozjemczego i wykonywa czynności rachunkowo - kasowe z tem związane.

§ 18. (1) Pełnomocnika ubezpieczalni lub Zakładu Ubezpieczenia na Wypadek Choroby deleguje komisja administracyjna ubezpieczalni lub Zakładu, pełnomocnika zaś swego wraz z zastępcą lekarze wybierają ze swego grona.

(2) Pełnomocnicy stron posiadają w szczególności upoważnienie do wyrażenia zgody na orzeczenie przed jego wydaniem, lub też na przyjęcie bądź odrzucenie orzeczenia po jego ogłoszeniu (art. 130 ustawy o ubezpieczeniu społecznym).

§ 19. (1) Zakres obrad ogranicza się tylko do przedmiotu sporu podanego we wnioskach o zwoła-

nie komisji lub w piśmie Ministra Opieki Społecznej, powołującym Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą.

(2) Obrady odbywają się niejawnie. Oprócz członków komisji i protokółanta mogą być obecne strony zastąpione przez swoich pełnomocników, po jednym od każdej strony, oraz osoby wymienione w § 20 w czasie udzielania przez nich wyjaśnień.

§ 20. Komisji przysługuje prawo w razie potrzeby powołania świadków, biegłych oraz innych osób, w celu otrzymania wyjaśnień w kwestjach wątpliwych.

§ 21. Przewodniczący, otwierając obrady, żąda od pełnomocników stron złożenia dowodów, stwierdzających ich uprawnienia, bada ich ważność i ogłasza przedmiot obrad w sformułowaniu podanym przez jedną lub obydwie strony oraz wzywa pełnomocników stron do dokładnego określenia swoich żądań.

§ 22. (1) Przewodniczący kieruje obradami, czuwa nad porządkiem obrad i ścisłością protokołu.

(2) W toku rozprawy przewodniczący udziela głosu stronom we wszystkich sprawach, przestrzegając zasady, że jeżeli w jakiegokolwiek kwestji jedna ze stron zabiera głos, prawo głosu służy również stronie przeciwnej.

(3) Zarówno członkowie komisji, jak i pełnomocnicy stron uprawnieni są do zadawania pytań świadkom, biegłym i innym osobom, wezwanym przez komisję; jednak przewodniczący może uchylić pytanie, które uzna za nie wiążące się ze sprawą.

§ 23. (1) Z przebiegu obrad prowadzi się protokół, który powinien zawierać:

1) nazwę komisji, miejsce i datę obrad, wymienienie członków komisji, protokółanta, pełnomocników stron, tudzież przedmiot sporu;

2) streszczenie wniosków i wyjaśnień pełnomocników stron, opinii biegłych oraz przebiegu obrad;

3) wymienienie wszystkich pism i aktów, które były przez komisję rozpatrywane.

(2) Protokół dyktuje w czasie obrad przewodniczący i podpisuje wraz z protokółantem.

(3) Członkowie komisji mogą żądać sprostowania lub uzupełnienia protokołu; przysługuje im też prawo wnosić do protokołu swoje oświadczenia.

§ 24. Komisja powinna dążyć do przeprowadzenia obrad i wydania orzeczenia w czasie możliwie krótkim, nie później niż w ciągu 6 tygodni od ukonstytuowania się komisji; jednak Minister Opieki Społecznej może ustalić termin krótszy.

§ 25. Przewodniczący w porozumieniu z pozostałymi członkami komisji ogłasza obrady za zamknięte, gdy wszystkie okoliczności sprawy uzna za dostatecznie wyjaśnione; zarazem podaje do wiadomości termin ogłoszenia orzeczenia.

§ 26. (1) Pełnomocnicy stron mogą w każdym czasie, najpóźniej jednak przed wydaniem orzeczenia, wyrazić zgodę na rozjemstwo w rozumieniu art. 130 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

(2) Przed przystąpieniem do wydania orzeczenia przewodniczący w komisjach wymienionych

w § 2 pkt. 1 i 2 zwraca się do pełnomocników stron z zapytaniem, czy godzą się na rozjemstwo.

(3) Oświadczenie swoje powinni pełnomocnicy stron złożyć na piśmie, które dołącza się do protokołu obrad.

§ 27. (1) Członkowie komisji działają z zachowaniem niezależności w wydaniu orzeczenia i związani są tajemnicą co do przebiegu narad komisji.

(2) Narady nad orzeczeniem poprzedza referat przewodniczącego z przebiegu obrad.

(3) Przewodniczący formułuje pytania dla komisji, które mają służyć za podstawę orzeczenia.

(4) Po dyskusji odbywa się głosowanie członków komisji. Orzeczenie zapada większością głosów. Przy równej liczbie głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

(5) Wyniki liczbowe głosowania nad orzeczeniem podaje przewodniczący do protokołu (§ 23).

(6) Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie przedmiotu sporu w ujęciu stron lub pisma Ministra Opieki Społecznej;
- 2) miejsce i datę wydania orzeczenia;
- 3) imiona i nazwiska członków komisji i pełnomocników stron;
- 4) rozstrzygnięcie sporu w granicach żądań stron i ewentualnie niezbędnych uzupełnień, wpływających bezpośrednio z tych żądań, lub w granicach pisma Ministra Opieki Społecznej;
- 5) postanowienie o kosztach postępowania.

(7) Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie komisji, jeżeli jednak który z członków komisji nie może podpisać, przewodniczący zaznacza przyczynę tego na orzeczeniu.

(8) Członek komisji, który przy głosowaniu nie zgodził się z większością, może złożyć do protokołu swoje odrębne zdanie z motywami.

§ 28. (1) Komisja decyduje o wysokości kosztów postępowania. Ustalone przez komisję koszty ponoszą strony po połowie.

(2) Koszty związane z delegowaniem przedstawicieli i pełnomocników stron ponosi każda ze stron.

§ 29. (1) W terminie oznaczonym dla ogłoszenia orzeczenia (§ 25), przewodniczący komisji odczytuje orzeczenie, poczem, w komisjach wymienionych w § 2 pkt. 1 i 2, w razie braku uprzedniej zgody na przyjęcie orzeczenia, zapytuje pełnomocników stron, czy przyjmują orzeczenie.

(2) Oświadczenia pełnomocników stron powinny być wciągnięte do protokołu bezzwłocznie.

§ 30. Jeżeli pełnomocnicy obydwóch stron przed wydaniem orzeczenia przez jedną z komisji, wymienionych w § 2 pkt. 1 i 2, zgodzili się przyjąć orzeczenie, lub po jego ogłoszeniu oświadczają, iż je przyjmują, orzeczenie ma moc obowiązującą.

§ 31. (1) W razie braku zgody na orzeczenie przed jego wydaniem lub też w razie odrzucenia wydanego orzeczenia przez pełnomocników jednej lub obydwóch stron, przewodniczący przesyła bezzwłocznie wszystkie akta sprawy wraz z protoko-

łem i orzeczeniem Ministrowi Opieki Społecznej do decyzji. Minister Opieki Społecznej decyduje o użyciu przez orzeczenie mocy obowiązującej.

(2) Orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej wraz z aktami sprawy i protokołem przesyła przewodniczący bezzwłocznie zawsze Ministrowi Opieki Społecznej do zatwierdzenia.

(3) Orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej uzyskują moc obowiązującą po zatwierdzeniu przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 32. Warunki umów z lekarzami (§ 1 ust. 1), określone w orzeczeniach wszystkich komisji rozjemczych (§ 2), obowiązują strony od daty ustalonej w orzeczeniu, a w braku jej — od daty ogłoszenia orzeczenia.

§ 33. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

478.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 maja 1934 r.

o rejestrze skazanych.

Na podstawie art. 8 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Rejestr skazanych, zawierający wiadomości o prawomocnych wyrokach, prowadzi Ministerstwo Sprawiedliwości na podstawie otrzymywanych kart karnych.

§ 2. Karty karne sporządzają sądy pierwszej instancji (grodzkie, okręgowe, pracy) we wszystkich przypadkach skazania za zbrodnie i występki.

Kartę karną należy sporządzić na nazwisko rodowe osoby skazanej. Jeżeli osoba skazana zmieniła nazwisko rodowe (mężatka, wdowa, rozwódka, adoptowany, zmiana nazwiska), albo używa innego nazwiska lub przezwiska, należy oprócz karty karnej sporządzić ponadto odsyłacz na nazwisko przybrane lub przezwisko.

Kartę karną i odsyłacz należy sporządzić w przeciągu siedmiu dni po uprawomocnieniu się wyroku skazującego lub otrzymaniu akt sprawy z wyższej instancji i przesłać niezwłocznie do Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 3. Sądy lub prokuratury przesyłają ponadto do Ministerstwa Sprawiedliwości zawiadomienia następujące:

- 1) o zarządzeniu wykonania zawieszony kary;
- 2) o warunkowym zwolnieniu i odwołaniu warunkowego zwolnienia nieletniego;
- 3) o zarządzeniu zatarcia skazania;